

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA?

CONTACTS

EROINELE BIBLIEI

Femei implicate

O lume cu totul nouă

Prima oară când
vezi culorile

Gândul inutil

Care lucrează
împotriva ta

NOTA EDITORULUI PLANUL

Poate ai auzit povestea cu tânărul care face o greșeală de un milion de dolari la firma la care lucra și este copleșit de stres și de îngrijorare. După câteva zile, după cum era de așteptat, șeful îl cheamă și îi spune:

„După ce am cheltuit un milion de dolari cu pregătirea ta, sper că nu te gândești să renunți!”

Mă întreb dacă nu cumva și Dumnezeu se simte uneori așa. După tot timpul și efortul depus de El să ne creeze și să ne ajute să devenim ceea ce dorește de la noi să fim și știe că putem fi, sunt sigur că speră să rămânem fideli planului. Aceasta i-a spus și profetului Ieremia: „Mai înainte ca să te fi întocmit în pânțelele mamei tale, te cunoșteam și mai înainte ca să fi ieșit tu din pânțelele ei, Eu te pusesem deoparte”.¹

Cu câțiva ani în urmă am început un proiect

de studiu al femeilor din Biblie, gândind că sunt relativ familiar cu rezultatul. Toată lumea a auzit de Maria Magdalena, sau de Maria mama lui Iisus. Dar pe măsură ce studiam mai profund am descoperit-o pe Pua și pe Sifra, pe Hulda, Lois și Eunice și pe multe altele.

Rezultatul acelu studiu a fost un articol care apare în acest număr, la paginile 4-5. Recitindu-l acum sunt din nou mișcat de faptele extraordinare de curaj și credință ale acestor femei remarcabile. Ele au urmat, cu siguranță, planul.

Dar sunt și alte articole în această revistă, inclusiv răspunsuri la unele întrebări pe care nici nu credeai că le ai. Unde merg animalele de companie după ce mor? Cum te simți să vezi pentru prima oară culorile? Citește mai departe ca să afli.

1. Ieremia 1:5

KOOS STENGER

DE CE NU DĂRUIEȘTI CEVA?

Când l-am văzut prima oară pe stradă am fost tentat să îmi întorc privirea. Era urât, murdar și cerșea. Poate dacă priveam în altă parte ar fi trecut pe lângă mine și nu aș fi avut de-a face cu el.

Avusesem o zi cam proastă. Locuiam pe atunci în Franța și încercam să strâng fonduri pentru un proiect misionar prin vânzarea de cărți la un stand din piață, însă până atunci, după lungi ore de stat în soarele arzător, vândusem doar câteva bucăți. Era cu siguranță una din acele zile.

Nu aveam altceva de făcut așa că l-am urmărit pe om mergând pe stradă. Nimeni nu îi dădea nimic și părea complet pierdut.

Apoi am auzit o voce ușoară în inima mea:

De ce nu îi dai tu ceva?

Dar am atât de puțin, am protestat eu.

Ai cu mult mai mult decât el, nu-i așa?

Dintr-o dată mi-a venit o idee.

Bine. Dacă cumpără cineva de la mine până se întoarce îi voi da lui comisionul meu.

Gândeam că este o mișcare bună. Nu știam ce va crede Domnul despre propunerea mea, dar

știam că El ia în serios promisiunile noastre. Am așteptat să văd dacă se întâmplă ceva.

Apoi a apărut un bărbat la standul meu și m-a întrebat ce făceam. S-a uitat la cărți și a ridicat-o pe cea mai mică, cu prețul de 5 euro.

„O iau pe aceasta”, spuse el și îmi întinse o bancnotă de 10 euro.

„Păstrează restul”, spuse el zâmbind. „Dumnezeu să te binecuvânteze!” și plecă.

Dintr-o dată mi-am amintit de înțelegerea cu Dumnezeu.

Cerșetorul chiar trecea pe lângă standul meu. L-am întins bancnota zâmbind.

Cerșetorul privi înmărmurit. „Este pentru mine?” întrebă cu voce răgușită.

„Da, cred că Dumnezeu dorește ca tu să ai acești bani!” Dintr-o dată i s-a luminat fața. A luat banii cu mâna tremurândă și mi-a mulțumit cu tot sufletul. Apoi a plecat.

Eu am văzut murdăria și sărăcia. Dumnezeu a văzut altceva. El a văzut o ființă umană.

KOOS STENGER ESTE SCRITOR LIBER-PROFESIONIST ÎN OLANDA.

EROINELE BIBLIEI

RONAN KEANE

În vremea Israelului biblic rolurile bărbaților și ale femeilor erau clar definite, în așa fel încât, în mod tradițional, sfera femeii cuprindea gospodăria și toate câte țineau de ea, ceea ce includea creșterea copiilor, supravegherea servitorilor și de multe ori și administrarea finanțelor. Însă din Biblie vedem că Dumnezeu nu s-a limitat pe sine și nu a făcut diferențe de sex atunci când a ales pe cine să folosească pentru a-și duce la împlinire voia Sa, pentru a transmite cuvintele Sale, sau pentru a-și călăuzi poporul.

În unele situații, îndatoririle pe care Dumnezeu le-a dat femeilor puteau părea grele chiar și pentru mulți bărbați, ceea ce însă nu a oprit aceste femei curajoase și pline de credință să răspundă chemării Sale.

Fă cunoștință cu câteva dintre aceste femei remarcabile dintre eroinele Bibliei:

Sara, soția lui Avraam, are onoarea de a fi singura femeie din Biblie căreia i-a rămas consemnată în Biblie vârsta de deces (127 ani), un indiciu al respectului arătat acestei femei ca fiind mamă a poporului evreu. Când Avraam și Sara erau amândoi în vârstă Dumnezeu le-a promis un fiu, iar ea a născut, primul și unicul

ei fiu, când avea 90 de ani. Apostolul Petru o menționează pe Sara ca un exemplu de femeie sfântă care a avut încredere în Dumnezeu și a fost înzestrată cu o frumusețe interioară. (Geneza capitolele 11-23; Isaia 51:2; 1 Petru 3:4-6)

Șifra și Pua, două moașe evreice care au trăit în perioada în care evreii erau sclavi în Egipt și care au nesocotit ordinul faraonului de a omori toți nou născuții evrei de sex masculin. (Exodul 1:15-22)

Iochebed a așteptat până ce bebelușul Moise a fost de trei luni ca să „asculte” porunca faraonului de a arunca copilul în Nil; iar când l-a aruncat l-a pus într-un coș care a plutit pe apă. Datorită credinței și ingeniozității ei, Moise a putut fi găsit și adoptat de fiica faraonului, a fost crescut și educat în casa faraonului, ca apoi să elibereze de robie poporul din care făcea cu adevărat parte și să-i conducă spre Tărâmul Promis. (Exodul 1:22-2:10)

Debora a fost profetă și judecătoare. Ea a ridicat și a organizat armata care a eliberat Israelul de forțele lui Iabin, un rege cananit.

(Judecători capitolul 4)

Iael, o altă femeie, a pus capăt aceluia război omorându-l pe Sisera, generalul lui Iabin. (Judecători capitolul 4)

Rut și-a părăsit locul natal din Moab și a ales să-l urmeze pe Dumnezeu și să se îngrijească de soacra ei vărstnică, iar Dumnezeu a binecuvântat-o. Ea s-a așezat în Betleem și a devenit strămoș al regelui David, iar pe urmă a lui Iisus. (Cartea Rut; Matei 1:5)

Ana a fost stearpă, dar i-a promis lui Dumnezeu că dacă îi va da un fiu, ea îl va dedica în slujbă pentru Domnul. Dumnezeu i-a răspuns rugăciunii, iar ea l-a născut pe profetul Samuel. (1 Samuel 1)

Abigail a scăpat viața familiei și servitorilor ei, cât și a ei însăși, după ce ursuzul ei soț l-a ofensat pe viitorul rege David. Abigail a mers în întâmpinarea lui David cu un mesaj de la Dumnezeu și l-a convins pe David să nu se răzbune. (1 Samuel capitolul 25)

Văduva din Sarepta a crezut cele spuse de profetul Ilie, a ascultat mesajul lui și astfel a salvat trei vieți – viața profetului, a ei și a fiului ei. În decursul celor trei ani de foamete, în ciuda sărăciei sale, ea nu a rămas fără făină și ulei. (1 Regi 17:1-16)

Hulda a fost o proorociță din vremea profetului Ieremia. Regele Iosia s-a consultat cu aceasta în legătură cu autenticitatea unor pergamente găsite în ruinele templului. Prin cuvintele acestei proorocițe regatul Iudeii a revenit la credința în Dumnezeu. (2 Regi 22:13-20)

Estera a fost o tânără evreică, cu numele evreiesc Hadasa, care a plăcut regelui păgân Xerxes al Persiei, cunoscut și sub numele de Ahașveroș. Estera a devenit regină, iar după un episod sumbru de intrigă la curtea regelui ea își riscă viața să-și salveze poporul căci ministrul corupt Haman ordonase uciderea tuturor evreilor din țară. (Cartea Estera)

Maria, mama lui Iisus, a zămislit de la Duhul

Sfânt pe când era încă fecioară și ar fi putut fi omorâtă cu pietre dacă un înger nu l-ar fi convins pe logodnicul ei, Iosif, să se căsătorească totuși cu ea. Pentru rolul ei de mamă a Mântuitorului lumii, ea a fost numită „binecuvântată între femei”. (Luca 1:26-55; Matei 1:18-25)

Marta și Maria au fost prietene apropiate cu Iisus și îl găzduiră de multe ori pe El și pe ucenicii Lui. Maria a fost laudată de Iisus pentru aviditatea ei de a-l asculta învățătura (Luca 10:38-42), iar Marta a fost prima care L-a numit pe Iisus Mesia, Fiul lui Dumnezeu. (Ioan 11:20-27)

Femeia de la fântână a fost, pe de o parte samariteană – popor urât de evrei – cât și de proastă reputație în rândul poporului ei. Însă după ce ea a înțeles rolul lui Iisus, ea a avut o schimbare instantanee și i-a călăuzit pe mulți din orașul ei să-L cunoască pe Iisus. (Ioan 4:3-30)

Maria Magdalena a fost unul dintre ucenicii apropiați ai lui Iisus, a fost alături de El la crucificare și a fost primul om căruia Iisus i-a apărut după înviere. (Marcu capitolul 16; Ioan capitolul 20)

Lidia, o comerciantă de țesături din portul grecesc Filipi, este prima persoană din Europa consemnată că a îmbrățișat creștinismul. De asemenea ea i-a găzduit pe ucenici în casa ei. (Fapte 16:14-15)

Lois și Eunice erau bunica și mama lui Timotei, unul dintre liderii primilor creștini. Ele l-au învățat pe Timotei scripturile de la o vârstă fragedă și erau cunoscute pentru credința lor. (2 Timotei 1:5)

Aceste femei și nenumărate altele după ele s-au ridicat la nivelul chemării pe care le-a făcut-o Dumnezeu, au înfruntat dificultățile și continuă până și în ziua de astăzi să ne inspire cu credința, curajul și dragostea de care au dat dovadă.

RONAN KEANE ESTE EDITOR EXECUTIV AL REVISTEI ACTIVATED.

SALVAREA ANIMĂLUȚELOR

MARIA FONTAINE

Animăluțele pot oferi companie, ajutor și încurajare în momentele dificile. Iar când aceste animăluțe mor, stăpânii lor pot rămâne cu sentimente profunde de durere. Cei care au trăit asemenea sentimente caută de multe ori răspunsuri și speranța că nu au pierdut definitiv aceste animăluțe care le deveniseră foarte dragi. Dacă noi le arătăm compasiune și înțelegere îi ajutăm să privească către Dumnezeu pentru mângâiere.

1. Vezi Psalmul 37:4.
2. Această istorisire de Martin McTegwas a fost tipărit în Reflecții 427, iulie 2008

Cuvintele noastre îi pot ajuta să se simtă asigurați că vor fi reuniți în Rai cu animăluțele lor iubite.

Eu cred că Raiul va fi casa lui Dumnezeu și pentru animăluțe, iar El va restabili creația Sa la perfecțiunea ei originală. Deși nu putem ști din Biblie că animalele merg în Rai, știm că Iisus ne iubește și dorește să fim mulțumiți și fericiți în casa noastră eternă, cerească.

Recent, cineva mi-a povestit cât de greu i-a fost să-și eutanaseze câinele fiindcă era foarte bătrân. Câinele fusese companionul lui drag mulți ani și a fost cu el aproape tot timpul, a dormit lângă patul lui și a fost prietenul lui cu

care a putut vorbi când se simțea singur sau disperat. Câinele acesta special apăruse ca de nicăieri la ușa lui. Domnul acesta era convins că Dumnezeu îi trimisese acest animal în acel moment din viața lui când avea cea mai mare nevoie de companie și de iubire necondiționată.

S-a creat o legătură puternică între ei, iar animalul devenise mândria, bucuria și unul dintre cele mai dragi lucruri ale sale. Mi-am dat seama că moartea acestui câine i-a cauzat o durere aproape la fel de mare ca și cum ar fi murit un membru uman al familiei sale. Această pierdere lăsase un gol în inima lui.

I-am spus că eu cred că Dumnezeu, în iubirea Lui nelimitată pentru noi, va face căminul nostru etern un loc de bucurie și că promite să ne dea dorința inimii noastre dacă ne bucurăm în El – lucru care ar putea include și reîntâlnirea cu animalele noastre de companie care au însemnat mult pentru noi pe pământ.¹

Susținându-i pe cei care și-au pierdut animalul drag avem ocazia să relaționăm cu ei în acel moment când au nevoie de ajutor și de iubirea lui Dumnezeu și de speranța a ceea ce poate face acea iubire. Privilegiul nostru – și responsabilitatea noastră – este să îi ajutăm pe cei care au nevoie de mângâiere și susținere în momentele lor de suferință și să le oferim în contextul în care au nevoie.

Iată o întâmplare care arată ce mare ajutor poate fi lucrul acesta:

Cu câteva săptămâni în urmă câțiva copii din vecini au trecut printr-o tragedie – câinele lor iubit, Kaluua, a murit. A fost hotărât ca Kaluua să își găsească locul de odihnă la umbra unui copac din curtea lor, lângă o statuie frumoasă cu un înger, și au planificat o mică ceremonie sâmbătă dimineața. M-am oferit să spun și eu câteva cuvinte la ceremonie, ca să înveselesc copiii.

Ne-am adunat în curte și era o dimineață

frumoasă de vară. Le-am explicat copiilor că Raiul este un loc real, tot așa cum este și lumea aceasta, doar că este mai frumos, și acolo vom merge și noi când vom părăsi această viață.

„Biblia nu dă detalii foarte clare”, am explicat eu „dar eu cred, precum mulți alții, că membrii familiei și prietenii apropiați care au plecat înaintea noastră în Rai ne vor întâmpina la sosire. Și cred că vom avea animalele în Rai.”

Apoi am cântat un imn, am pus flori pe mormântul lui Kaluua și am spus o rugăciune. Copiii și-au luat la revedere și au revenit la viețile lor ocupate de copii. Însă adulții care au participat ne-au mulțumit din nou și din nou. „A fost așa frumos.” „Atât de încurajator!” „Cea mai bună ceremonie la care am participat vreodată.”

Le-am mulțumit și eu și m-am gândit la început că o spuneau din amabilitate, dar pe măsură ce am continuat să conversăm mi-am dat seama că i-a alinat și pe ei descrierea mea despre Rai. Mi-am dat seama cât de puțin știu oamenii despre Rai. Mulți nu înțeleg că dacă primesc mântuirea lui Dumnezeu prin Iisus au ușile deschise la sosire. Gândurile noastre, ale credincioșilor, despre Rai ar trebui să fie doar de bucurie și de recunoștință pentru acest cadou prețios.²

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER
AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII
ORGANIZAȚIEI THE FAMILY
INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ
DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL
ORIGINAL.

Dumnezeu va pregăti totul pentru fericirea noastră perfectă în Rai, iar dacă lucrul acesta implică ca și câinele meu să fie acolo, atunci eu cred că va fi. – *Billy Graham (1918-2018)*

O LUME CU TOTUL NOUĂ

GEORGE SOSICH

Cam 8% dintre bărbați și 1% dintre femei suferă într-o oarecare măsură de daltonism. Gradul de daltonism diferă, de la ușoara inabilitate de a distinge anumite culori până la discromatopsie, adică incapacitatea totală de a distinge culorile. Asta înseamnă că există unii oameni care nu se pot bucura de întregul spectru al culorilor minunate pe care Dumnezeu le-a revărsat asupra creației Lui.

Însă în ultima vreme mulți dintre acești oameni au putut vedea culorile pentru prima oară în viața lor datorită unor ochelari speciali produși de firma EnChroma. Acești ochelari filtrează undele de lumină la punctul precis unde apare confuzia de culoare în ochi, permițând celui care îi poartă să vadă culorile mai clar, sau chiar pentru prima oară. Dacă pentru unii diferența nu este atât de uimitoare, mulți dintre cei care îi folosesc au menționat îmbunătățiri

substanțiale ale percepției culorilor.

Recent am dat peste o serie de înregistrări video cu oameni daltoniști când au privit pentru prima oară prin acești ochelari uimitori. De cele mai multe ori rudele sau prietenii le făcuseră cadou acești ochelari, în împrejurări festive, în care erau înconjurați de multe culori vii sub formă de baloane și flori. Mulți au fost copleșiți de emoție și au izbucnit în lacrimi la vederea acestor culori pentru prima oară. Unii arătau către anumite obiecte și întrebau cu uimire „Asta e mov?” „Asta e portocaliu?” Alții erau atât de copleșiți că nici nu puteau sta în picioare.

Observând reacțiile lor mi-am amintit de versetul: „Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc”.¹

Noi trăim într-o lume uimitor de frumoasă, iar sufletele noastre sălășluiesc în corpuri tot atât de uimitoare cu care ne putem bucura de multe experiențe minunate. Însă aceste experiențe nu sunt în întregime perfecte. Din păcate, acum, asemenea daltoniștilor, suntem limitați și nu ne bucurăm pe deplin de creația lui Dumnezeu și

1. 1 Corinteni 2:9
2. Vezi Apocalipsa 22:3.
3. C. S. Lewis (1898-1963), *Mere Christianity* (New York: HarperCollins, 1980), 136-37
4. 1 Corinteni 13:12

de frumusețea naturii.

Fă o plimbare într-o pădure frumoasă și poate ai de-a face cu tot felul de insecte sau cu vremea rea. Ți place zăpada? Ai grijă să nu degeri. Ți place mâncarea? Să nu întreci măsura și să nu mănânci ceva ce nu ți cade bine sau este otrăvitor. Nici trupurile noastre nu sunt perfecte. Obosim, ne îmbolnăvim, unii chiar suferă de boli cronice. Există atât de multe lucruri bune și frumoase de care să ne bucurăm în această viață, însă alături de ele par să fie întotdeauna și ceva obstacole.

Însă asta se va schimba în ziua când vom intra în Rai! Cele ce ne împiedică să ne bucurăm de frumusețe și de natură vor fi eliminate complet.² În acea zi, precum cei care poartă ochelarii EnChroma, vom fi copleșiți de frumusețea pe care o vom vedea.

Cei care au avut experiențe de viață după moarte spun că au vizitat un loc de o frumusețe de nedescris. Un tărâm care este foarte asemănător cu lumea noastră, însă cu mult mai frumos. Ei spun că florile și copacii sunt mult mai viu colorați. Au susținut că au văzut culori și sunete necunoscute nouă acum. Unii au descris muzica și sunetele ca fiind mult mai frumoase și mai armonioase decât orice au auzit vreodată.

C. S. Lewis în cartea sa *Mere Christianity* a spus că plăcerile de care ne bucurăm noi aici pe pământ sunt simple copii, niște ecouri, sau miraje, ale adevăratelor realități din Rai:

Dacă descopăr în mine o dorință pe care nicio experiență din această lume nu o poate satisface, explicația cea mai probabilă ar fi că eu am fost făcut pentru o altă lume. Dacă niciuna din plăcerile mele pământești nu mă satisfac, asta nu dovedește că universul este o fraudă. Poate că plăcerile pământești nu au fost niciodată menite să satisfacă, ci doar să stârnească, să sugereze ceea ce este real. Atunci ar trebui să am grijă o dată, să nu disprețuiesc și să nu fiu nerecunoscător pentru aceste binecuvântări pământești și, pe de altă parte, să nu le confund cu lucrul la care ele sunt o copie, sau un ecou, sau un miraj. Trebuie să păstrez vie în mine dorința pentru adevărata mea țară, pe care nu o voi găsi decât după moarte; n-ar trebui să o las acoperită de zăpadă, sau pusă deoparte; ar trebuie să fie scopul principal al vieții mele, să mă străduiesc să ajung la această țară și să îi ajut și pe alții să ajungă.³

Fiecare credincios va fi, într-o bună zi, catapultat din această viață, în care „vedem lucrurile imperfect, precum reflecția neclară dintr-o oglindă”⁴ în tărâmul ceresc, acolo unde Îl vom vedea pe Dumnezeu față în față și vom putea, în sfârșit, să vedem și să experimentăm creația Sa în toată culoarea și gloria ei magnifică. Precum cei care poartă pentru prima oară ochelarii EnChroma, fără îndoială că vom fi copleșiți de bucuria euforică a momentului.

GEORGE SOSICH ESTE MISIONAR CREȘTIN,
MUZICIAN ȘI SCRITOR ÎN JAPONIA.

LOCUIȚA TA CEREASCĂ

Dacă ți s-ar spune că o casă nou-nouță este a ta, cumpărată și plătită deja pentru tine, ai crede? Dar dacă ai vedea scris negru pe alb? Atunci ai crede și ai dori să afli unde este și cum arată? Ai întreba despre privilegii, despre vecini, climă și orice alt detaliu care ți-ar trece prin minte? N-ai începe să visezi la ziua în care te vei muta în ea? Și cum crezi că o veste de genul acesta ți-ar schimba viața și prioritățile?

Ei bine, cineva – Iisus – chiar ți-a promis o astfel de casă eternă și ți-a confirmat lucrul acesta în scris. „În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc... ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi”.¹ Dacă L-ai primit pe Iisus atunci casa este a ta – fără să plătești, fără taxe, fără cheltuieli. Sună prea bine ca să fie adevărat? Și asta este doar începutul!

Nici chiar cea mai luxoasă casă din lume nu ți-ar fi de folos dacă nu ai sănătate și nu ai timp să te bucuri de ea, încât Dumnezeu s-a gândit și la astea. Iisus a promis: „Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine, nu va muri niciodată”.² Parte din această ofertă este și

o viață veșnică într-un trup nou, supranatural, care este imun la boală și moarte.³

Și, tot așa cum în viața asta cele mai frumoase clipe sunt cele petrecute în compania altora, la fel va fi și în viața de apoi. Te vei revedea cu cei dragi ție și cu prietenii tăi, ca să vă bucurați împreună de toate acestea și de multe altele – darurile Tatălui tău ceresc, pe care Biblia îl numește dragostea însăși.⁴

KEITH PHILLIPS A FOST EDITORUL ȘEF AL REVISTEI ACTIVATED TIMP DE 14 ANI, DIN 1999 PÂNĂ ÎN 2013. ACUM EL ȘI SOȚIA LUI, CARYN, LUCREAZĂ CU PERSOANE FĂRĂ ADĂPOST ÎN SUA.

Poți știi că te vei alătura lui Iisus în Rai după ce mori dacă te rogi așa:

Dragă Iisus, Îți mulțumesc că ai murit pentru mine pentru iertarea păcatelor mele și pentru mântuirea mea. Îți mulțumesc pentru promisiunea unei eternități cu Tine. Te invit în viața mea și Te rog să mă înveți să urmez căile Tale și să îi iubesc pe alții. Amin.

1. Ioan 14:2-3

2. Ioan 11:25-26

3. Vezi 1 Corinteni 15:51-54.

4. Vezi 1 Ioan 4:8.

ROSANE PEREIRA

SURSA TĂRIEI

Cartea Habacuc este una dintre cele mai scurte cărți din Biblie. Începe cu lamentările scriitorului despre problemele Israelului și se încheie cu frumoasa afirmație de credință: „Chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da niciun rod, rodul măslinului va lipsi și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staul și nu vor mai fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeul mântuirii mele”.¹

În timpul crizei de coronavirus, prima mea reacție a fost de panică, de îndoială și de disperare. Dar văzând că oamenii din grupul meu de rugăciune postau cântece de slavă și cuvinte de recunoștință, mi-am dat seama că, precum profetul din Vechiul Testament, slăvirea lui Dumnezeu prin momentele dificile era calea spre victorie.

Am ascultat și biografia lui James Taylor despre necazurile sale în familie și pierderea celor dragi. El a spus că modul prin care se vindeca după aceste evenimente triste era să compună cântece. Asemenea altui muzician faimos, Eric Clapton, care jelind pierderea băiețelului cel mic de numai un an a decis să scrie un cântec în memoria copilului. Astfel a compus „Tears

in Heaven” (Lacrimi în Rai) care a devenit un hit și o sursă de consolare pentru mulți de-a lungul anilor!

După ce am stat închiși în casă aproape două luni din cauza COVID-19, eu și fiul meu am decis să mergem la țărmul mării să vedem apusul. Nu era nimeni în zona unde am parcat noi și am putut urmări uimitorul apus deasupra mării, să ne plimbăm pe nisipul ud, să alergăm din calea valurilor, să facem poze și să ne bucurăm de legătura cu natura care ne-a lipsit atât de mult.

Pe când plecam fiul meu a observat un cuplu de vârstnici pe veranda casei lor cu vedere la plajă. „Frumos, nu-i așa?” a comentat fiul meu, la care ei au răspuns: „Da, și un spectacol diferit în fiecare zi!”

Imediat mi-au venit în minte acele versete din Habacuc pe care, pentru prima oară, acum le-am înțeles. Dumnezeu este bun tot timpul! „Bunătatea Domnului ține în veci”.² Dacă ne bucurăm în Domnul și în bunătatea Sa, în felul acesta ne găsim țaria!

ROSANE PEREIRA ESTE PROFESOARĂ DE ENGLEZĂ ȘI SCRIITOARE ÎN RIO DE JANEIRO, BRAZILIA, ȘI MEMBRĂ ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY INTERNATIONAL.

1. Habacuc 3:17-18

2. Psalmul 103:17

STEVE HEARTS

Toți trecem prin lucruri în viață care ne lasă cu cicatrici și fie că aceste cicatrici sunt fizice sau emoționale, de cele mai multe ori încercăm să le ascunde de frica a ce vor spune alții când le vor vedea. Aceste cicatrici pot fi orice despre noi înșine de care ne este rușine sau încercăm să ascundem – cum ar fi dureri din trecut, chestiuni interioare care ne macină, trăsături fizice de care nu suntem mândri, etc. De-a lungul vieții am ajuns să învăț că dacă sunt deschis despre cicatricile mele, decât să le ascund, prin asta câștig o libertate extraordinară. Iată un exemplu despre una din cicatricile mele de care am ajuns să nu mă mai rușinez.

Cu câțiva ani în urmă am prezentat un program muzical pentru studenții unei universități. La sfârșit o fată din public a venit la mine și mi-a spus cât de mult i-au plăcut cântecele. Apoi m-a rugat ceva la care nu mă așteptam. „Poți să îți dai jos puțin ochelarii de soare? Aș vrea să îți văd ochii.”

De când mă știu port ochelari de soare când interacționez cu oamenii. Deși nu mă rușinez că sunt orb, era prima oară când un străin mi-a cerut să îmi vadă ochii și m-a neliniștit puțin. Apoi mi-am zis: *Ce mare problemă? Mai ales că mai mult ca sigur nu mă voi mai întâlni vreodată cu ea.*

Mi-am scos ochelarii și mi-am făcut curaj pentru ceea ce păreau câteva minute lungi, dar cu siguranță a fost mai puțin. La final ea a spus: „Ochii tăi sunt frumoși. Nu ai de ce să-i ascunzi”. Nu m-am mai întâlnit cu ea de atunci, însă nu

1. Matei 5:16

am uitat niciodată ce a spus.

Cu câțiva ani în urmă am fost prezentat prin internet unei fete, care acum este iubita mea. Nu locuim în același oraș așa că la început povesteam pe Google Hangouts, apoi am decis să vorbim pe Skype. Primul apel a fost doar audio, fiindcă nu mi-a venit ideea să fac un apel video. Apoi, la următorul apel ea a sugerat să facem apel video, iar eu am fost de acord – deși mă simțeam cam îngrijorat, puțin spus.

Înainte de apel, din obișnuință, mi-am pus ochelarii de soare. Știam că îmi îmbunătățesc prezentarea când cânt și doream să fac și acum o impresie bună. Însă, spre descurajarea mea, după salutarile inițiale, ea mi-a spus: „Speram

țipat tare iar mama lui, auzindu-i țipetele din casă, a venit alergând și l-a prins de mâini. L-a ținut cu toată puterea ei, chiar cu unghiile ei străpungându-i carnea, până ce un vecin, care auzise și el țipetele, a venit cu pistolul său și a împușcat crocodilul.

În timp ce băiatul se vindeca în spital, reporterul unui ziar a venit la el și l-a rugat să-i arate cicatricile de pe picioare, acolo unde îl mușcase crocodilul. Băiatul își ridică pantalonii, apoi îi spuse: „Dar trebuie să vezi cicatricile *astea*” și își ridică mânecile unde se vedeau urmele unghiilor mamei sale când l-a apucat. „Pe acestea le am pentru că mama nu îmi dă drumul niciodată”.

Și Iisus a avut cicatrici. Chiar și după învierea Sa miraculoasă, El încă avea semnele cuielor pe mâini și gaura unde a fost străpuns de suliță. Deși ar fi fost capabil să le facă să dispară, El a ales să le păstreze și le-a arătat de bună voie ucenicilor Săi ca dovadă că a înviat cu adevărat, exact cum promisese.

Deci, dacă lui Iisus nu i-a fost rușine cu cicatricile Lui, atunci de ce să ne fie nouă? Când alegem să lășăm să se vadă cicatricile noastre, în loc să le ascundem, lumina și iubirea lui Dumnezeu pot străluci prin ele și au un impact de neșters în viețile celorlalți, spre slava Sa. „Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri”.¹

STEVE HEARTS ESTE ORB DE LA NAȘTERE.
EL ESTE SCRITOR, MUZICIAN ȘI
MEMBRU ÎN ORGANIZAȚIA THE FAMILY
INTERNATIONAL ÎN AMERICA DE NORD.

să-ți văd ochii”.

De data asta am fost cu adevărat stresat. Spre deosebire de fata de la facultate, acum îmi păsa ce crede aceasta. Dar trebuia să se întâmple și asta și nu avea sens să amân inevitabilul.

Când mi-am dat jos ochelarii am simțit că sunt examinat de aproape. Apoi ea a spus: „Ce ochi frumoși! Când vorbești cu mine nu ai nevoie de ochelari”.

Recent am auzit o povestioară, scurtă dar plină de învățăminte, despre cât de valoroase pot fi unele cicatrici datorită a ceea ce ne reamintesc. Vorbește despre un băiat care a fost atacat de un crocodil când înota într-un lac de lângă casă. Când creatura l-a apucat de picioare băiatul a

NU AI NEVOIE DE UN GURU

Nu demult mediile sociale au explodat cu știri despre un cuplu faimos care își anunța divorțul. Acest cuplu puternic era cunoscut ca „guru al relațiilor” cu cărți, website, video-uri, podcast-uri, numeroase apariții TV și foarte scumpe „conferințe de cuplu”. Cei care au dat bani în imperiul lor s-au simțit trădați, mișțiți și confuzi.

Ideea că: „Dacă acest cuplu, care ținea întâlniri târzii, consiliere, ieșiri regulate în cuplu, avea un grup puternic de prieteni, nicio grijă financiară, o armată de antrenori, personal auxiliar în casă și cu toată 'înțelepciunea' lor, propria lor căsnicie a eșuat, atunci de ce să mai încercăm noi?” a fost exprimată sub mai multe feluri în comentariile de pe mediile de socializare.

Dar eu, când am auzit știrea, nu am fost surprinsă. Nu pot spune că „m-am așteptat la asta” dar am învățat cât de ușor eșuează oamenii exact (sau poate *mai ales*) acolo unde se cred experți.

În mare parte a vieții mele de adult eram genul de persoană căreia îi plăcea să i se dea formula, sau programul, pentru succes. Îmi plăcea să mi se spună „fă asta și asta; să nu faci lucruri din astea, și astfel vei avea o căsnicie, sau situație financiară, sau familie, relație cu Dumnezeu, carieră, etc ... de succes”. Nu doream responsabilitatea muncii de cercetare,

a erorilor proprii și efortul de a-mi croi singură credința/calea.

După cum îți imaginezi asta este rețeta sigură pentru dezamăgire. S-a întâmplat mai mult de o dată ca acești guru să eșueze chiar ei. Deci, lasă-mă să rezum aici cele învățate de mine:

- Biblia arată că fiecare are o mare responsabilitate personală atunci când spune „duceți până la capăt mântuirea voastră, ascultând de Dumnezeu cu frică și cutremur”.¹

- Nu ar trebui să ne punem credința în nimeni, indiferent cât de calificați par a fi. Nu înseamnă că nu ar putea să ne dea sfaturi bune. Înseamnă doar că trebuie să ne încredem în Dumnezeu. Noi ne construim casa pe stânca adevărului lui Dumnezeu, încât ea să nu fie dusă de orice furtună sau dezamăgire.²

- Lasă oamenilor permisiunea eșecului. Cu toții încercăm cât putem noi de bine. Siguranța mea nu vine din perfecțiunea sau infailibilitatea altora; vine din conștientizarea faptului că Dumnezeu este în control și că nimic nu mă poate separa de dragostea Lui.³

Acestea par niște sfaturi spirituale pentru lucruri practice și chiar sunt – deoarece chiar și lucrurile practice implică credință, iar o credință de durată trebuie să fie înrădăcinată în adevăr.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

1. Filipeni 2:12, traducere din engleză

2. Vezi Matei 7:24-27.

3. Vezi Romani 8:38-39.

CHANDRA REES

GÂNDUL INUTIL

Eu mă ambalez din fire de tot și de toate, real sau imaginar. Până nu demult nu mi-am dat seama ce impact are lucrul acesta asupra interacțiunii mele cu ceilalți, mai ales cu soțul meu. Presupun că toate femeile încearcă să citească persoana după înfățișare, gesturi și alte modalități negrăite de comunicare, însă eu am tendința să mă afund în supoziții până nu mai știu ce e realitate și ce nu. Uneori concluziile mele sunt corecte, însă adesea sunt pe lângă, sau nu înțeleg imaginea de ansamblu și am risipit atâta energie mentală și emoțională fără o cauză bună.

Într-o dimineață gândurile mele erau dezlănțuite. Eram supărată de o mică ceartă cu soțul meu. De fapt totul a fost un scurt schimb de cuvinte, însă mintea mea a luat-o razna încercând să disece ce gândea el *de fapt*. Eram din ce în ce mai iritată răspunzând mintal la cearta imaginară cu el, construindu-mi cazul împotriva lui. Eram în mintea mea în luptă cu soțul meu fără ca el să fie conștient de asta. În final m-am simțit groaznic când el s-a oprit, înainte să iasă pe ușă, și-a pus brațul în jurul meu, mi-a spus că mă iubește și și-a cerut scuze că ziua noastră a început așa rău.

Atunci m-am întrebat oare de câte alte ori gândurile mele au avut o influență negativă asupra interacțiunii și comunicării mele cu soțul meu. Eu sunt de cele mai multe ori atentă să nu exprim mânia *în cuvinte*, însă iată că o țineam *în mintea mea*. Am permis gândurilor inutile să-mi altereze felul cum îl priveam pe bărbatul iubit, fără ca măcar să-i aud punctul de vedere.

În Biblie Iisus ne avertizează că vom da socoteală de fiecare cuvânt inutil pe care l-am rostit. Dar mă întreb de câte ori au fost cuvintele inutile *nerostite* cele care mi-au infestat inima și mi-au schimbat percepția asupra realității și faptele mele. Oare mă va pune să dau socoteală și pentru acestea?

De atunci încerc să mă monitorizez când observ că încep să gândesc lucruri neiuuitoare și să le înlocuiesc cu gânduri pozitive. Nu reușesc întotdeauna complet acest nou proces de gândire, dar mă străduiesc și văd deja efecte pozitive în viața mea.

CHANDRA REES ESTE SCRITOARE LIBER-
PROFESIONISTĂ PENTRU COPII ȘI MAMĂ A
CINCI COPII.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

O BUCURIE DEPLINĂ

Doresc să fii plin de bucuria Mea, care va fi tăria ta. Doresc să te odihnești în iubirea Mea și să fii împăcat.

Uneori așteptările tale sunt nerealiste și te fac să te suprasoliciți, ca apoi să simți că ai eșuat și nu ai trecut nivelul. Doresc să îți șterg aceste sentimente negative. Doresc să îți șterg temerile și îngrijorările și să-ți dau pacea. Totul este bine.

După cum spune scriptura: „Bucuria Domnului este tăria voastră!” Te poți baza pe această promisiune. Începând de azi poate fi motto-ul tău indiferent de provocările cu care

te confrunți. Teama și îngrijorarea sunt debilitante și îți diminuează fericirea personală. Deci, relaxează-te. Ai încredere în Mine.

Lasă ca bucuria Mea să fie tăria ta. Bucură-te de victorii. Bucură-te de provocări. Bucură-te de binecuvântări. Bucură-te de triumfuri. Bucură-te de schimbări. Bucură-te, bucură-te, bucură-te! Nu insistă asupra înfrângerilor aparente. Este o experiență îmbucurătoare să Mă cunoști pe Mine! Știi că nu este întotdeauna ușor și că ai multe încercări, durere și suferință în calea ta, dar poți avea întotdeauna bucuria Duhului Meu în inima ta.